
Ludmila Matiegková - egyptoložka, učitelka, spisovatelka

Ludmila Matiegková - egyptoložka, učitelka, spisovatelka

Ludmila se narodila jako jediné dítě tehdy soukromého lékaře, později habilitovaného antropologa a demografa, Jindřicha Matiegky (1862 – 1941), spolupracovníka a přítele světoznámého antropologa Aleše Hrdličky.

V letech 1901 - 1908 studovala na legendárním dívčím gymnáziu Minerva v Praze. V zimním semestru 1908/9 se imatrikulovala na Filozofické fakultě české Karlo-Ferdinandovy univerzity, kde navštěvovala zejména přednášky profesorů Josefa Zubatého a Rudolfa Dvořáka o arabském světě a Blízkém východě. Již během studia publikovala s podporou profesora Lubora Niederleho články o egyptských vykopávkách v časopise Pravěk. Za kratších studijních pobytů na mnichovské a berlínské univerzitě se seznámila také s tamějším pojetím egyptologie.

V roce 1914 složila hlavní rigorózum z filozofie a vedlejší ze semitských jazyků a 8. října 1914 byla promována doktorkou filozofie. Její disertační práce nesla název *Názory starých Egyptanů o duši* a tiskem vyšla ve *Věstníku České akademie věd a umění* v roce 1916.

Po absolvování se stala středoškolskou profesorkou. Vedle toho spolupracovala s orientálním seminářem a také s profesorem Františkem Lexou (1876 – 1960), který od druhé poloviny 20. let vedl samostatný egyptologický seminář na Filozofické fakultě UK, jehož prostřednictvím Matiegková rozvíjela svůj zájem o starověký Egypt.

Třikrát navštívila Egypt a Blízký východ: „Konala jsem tam svou první zkoušku na oslu. Zpočátku jsem se hodně pevně držela, ale během cesty jsem již jela jakoby nic, jen naň a z něho dolů mi vždy musili oba Arabové pomáhati. Jeli jsme nejprve na místo, kde kope francouzská archeologická mise, k níž jest přidělen i jakýsi mladý dr. Černý od nás. Ten šel pak s námi do chrámu v Medinet Abu a do údolí, v němž jsou hrobky královen. Ty jsou ještě zachovalé, barvy na zdech zcela svěží. V poledne jsme byli hosty vůdce francouzské mise a odpoledne jsme šli k hrobce Tutanchamena (sic! – pozn. H. Havlůjová). To byla zlá cesta v jednu hodinu odpoledne v největším horku samým ostrým štěrkem vzhůru, tak asi jako na Petřín a zase dolů a pak tutéž cestu obráceně zpět. Nejhorší bylo však, že hrobka odpoledne byla zavřena a bude otevřena zase až v sobotu dopoledne, tak se kvůli tomu musíme na zpáteční cestě zdržeti v Luxoru.“ (převzato od H. Havlůjová, *Dopisy L. Matiegkové*).

Kromě toho procestovala - převážně s otcem, který její aktivity podporoval - většinu Evropy. Na základě svých zážitků napsala několik knih, např. *V objetí sfingy* (1927), *Dítě ve starém Egyptě* (1937).

Po smrti matky v roce 1929 a zároveň těsně před rektorskou inaugurací Jindřicha Matiegky převzala Ludmila péči o otce a zároveň pokračovala ve vlastních výzkumech a cestách.

Egyptologii se věnovala i po 2. světové válce, kdy přispívala do *Orientálního archivu*.

Zemřela v létě 1960 při pobytu v Mariánských Lázních.

Podrobně se Ludmile Matiegkové věnuje PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D. (PedF UK), autorka knihy *Okouzlení Orientem* (Praha 2005), věnované právě osudu Ludmily Matiegkové.

Ludmila Matiegková (9. 3. 1889 Lovosice – 26. 8. 1960 Mariánské Lázně).